

чаеъ премъдро 6520“ (т. е. 1012 г.). Сичкото това ни дава поводъ да мислиме, че при тоя храмъ са е намиралъ „предѣлъ“ или параклисъ въ името на св. Григория. Друго-яче не може да бжде, защото самиятъ храмъ е билъ изграденъ отъ бжлгарскиятъ архиепископъ Льва. Григории пресвитеръ са нарича въ старите памѣтници „премъдри учитель и пресвитеръ на сичките бжлгарски черкови“, а Григории мизийски „премъдаръ учитель на сичките мизийски (славянски) народи“. Ние мислиме, че тие два Григория сж едно исто лице. Извѣстихме са изъ достовѣренъ источникъ, че отъ лѣвата страна въ черковата на битолската митрополва са е намиралъ взиданъ въ сѣлната камакъ, на когото е било написано, че храмътъ е възвдигнатъ отъ „Григория екзарха на сичка Бжлгария.“ Кой е билъ тоя Григория? Ние не намираме това име между охридските екзархи. Гореказаниятъ бамакъ, съ извѣстна цѣль, е билъ изваденъ преди 35 години отъ битолските цѣнцаре и замѣненъ съ други, неизвѣстно отъ дѣ донесенъ. Въ сжщата черкова са намиратъ два параклиса (предѣла) въ името на св. Климента и Наума. Битолските цѣнцаре сж са старале да унищожатъ и тие параклиси, но не сж могле да успѣятъ, защото сж са боѣле отъ народътъ. Тие едно време замѣниле назването св. Климентъ и св. Наумъ съ името на св. Богородица, но народната воля ги накарала да са откажатъ отъ своето желание. Народътъ са отказалъ да влазя въ тая черкова и тогавашниятъ епископъ билъ принуденъ да служи презъ деньтъ на св. Климента и да спомѣнува имената на бжлгарските просвѣтители. Тие свѣдѣнии ни потвърдиха и нѣкои цѣнцаре, които днесъ живѣятъ въ Ромъния и които са